

Új Mustármag

A Bethánia CE Szövetség hírlevele

2021 . január – február – március

„Legyenek a ti derekaitok felövezve, és szövéténekeitek meggyújtva;
Ti meg legyetek hasonlók az olyan emberekhez, akik várják, mikor tér vissza Uruk...
(Lk 12,35)

Tartalom:

- 2 Rendszeres alkalmaink
- 3 Őrhelyemre állok
- 5 A mozdíthatatlan kő
- 6 Gondolatok a Bibliából
- 7 Gondolatok a koronavírus
időszakában
- 10 Atyáink örökségéből -
Szikszai Béni írásaiból
- 15 Van-e szabadulás a
homoszexualitásból?
- 17 Bizonyágtétel
- 19 In memoriam
- 21 Jézus vére
- 23 Isten ereje bennünk
- 24 Húsvéti versek

2 HETI és HAVI RENDSZERES ALKALMAK

Imádkozzunk egymásért most többet, mint eddig!

IMATÉMÁK

Hálaadás:

- a közösségünkben történekekért, a kapott üzenetekért, az elhunytak szeretteiért stb.,
- az online platformon tartott alkalmainkért,
- ha az Úr akarja és megengedi, az előttünk álló tervezett programokért,
- a nyári konferenciákon, táborokban nyert áldásokért,
- a piliscsabai missziói otthonban végzett karbantartási, fejlesztési munkákért,
- a piliscsabai missziói otthonunkban elmúlt időben végzett lelki munkákért,
- az Angyal utcai helyiségekben folyó lelki munkákért, a nyitás utáni új kezdésért
- más keresztyén szervezetek által a nyár folyamán végzett lelki munkákért (pl. cigánymisszió).

Bűnbánat:

- engedetlenségeinkért, mulasztásainkért, a Lélek által megmutatott más bűneinkért,
- azért, hogy nem használtuk ki a kapott lehetőségeket, alkalmakat bizonyágtételre,
- hogy nem voltunk az Úr irányítása alatt, és inkább a testiek töltötték be gondolatainkat.

Kérések:

- bölcsességet, az Úr Lelke általi irányítást magunknak, de különösen vezetőinknek,
- önkéntes munkatársakat, odaszánt életű testvéreket,
- beteg testvéreink számára erőt, segítséget és az Úr akaratára hagyatkozást,
- vigasztalást az elhunytak gyászoló családtagjai részére,
- üzenetet, az Úr jelenlétét rendszeres és különleges alkalmainkra,
- táborainkon, konferenciáinkon résztvevők számára, az Úr munkájának folytatását,
- háborús veszélyben élőknek védelmet, a háborús konfliktusok megoldását, befejezését,
- vezetőinknek (állami, egyházi, helységi, kerületi stb.) bölcsességet, alázatot, önzetlenséget.

„Őrhelyemre állok, odaállok a bástyára, figyelek, várva, 3 hogy mit szól hozzám és mit felel panaszomra.” (Hab. 2,1)

1. Bevezetés

Amikor ezt a jeligét az Úr a szívemre helyezte, még nem volt jelen a járváynak ilyen világméretű uralma. A harmadik hulláma, amely most még szedi nagymértékben áldozatait és még nincs vége, s nem tudjuk, nem lesz-e egy újabb hullám. Akik a hit szemeivel megajándékozottak, azok tudták, hogy itt szellemi háború folyik. A láthatatlan világban mintha döntő ütközet folyna az emberi lelkekért. Tény, hogy a csatát már elveszítette a gonoszság fejedelme a Golgotán, Jézus lába alatt megroppant a feje, súlyos sérülést kapott és elvették tőle a halál és a pokol kulcsai. A Jelenések könyvéből tudjuk, hogy *„Láttam azt is, hogy az egyik feje szinte halálosan megsebesült, de halálos sebe meggyógyult. Az egész föld csodálta a fenevadat,„* (Jel. 13,3) De mivel a sátán tudja, hogy kevés ideje van, ezért összeszedte minden erejét, hogy harcoljon, kiváltképpen a „választottak ellen” de minden ember ellen. Jézus visszajövele közel van! Fontos elfoglalni az őrhelyünket!

2. Őrhelyemre állok,

„Őrhelyemre állok...” ez elsődlegesen egy személyre szóló döntésnek a megfogalmazása. Az alaphelyzet természetesen az, hogy itt egy harci helyzet képe van. A döntéshozó tisztában van azzal, hogy ő harcos és felelősséggel tartozik annak, aki őt harcosná avatta és elszámoltatható. (2Tim.2,3-4) Tudatában van annak is, hogy élete és mások élete az ő vigyázó és határozott éberségén múlik. A harcos felkészültségéről és fegyverzetéről tudatosan gondoskodik az, aki őt harcosná avatta. (Ef.6,13kk.) A harci állapot a szenvedéssel és kitérővel jár együtt. Tudja, hogy nem a

maga ura, nem rendelkezik az életével, hanem mindenben alázzal és engedelmességgel tartozik Szerető Urának. Felkészültségéhez hozzátartozik, hogy ismeri az ellenséget és tudja, mi a célja és mi a terve. Tanítást kapott a külső és belső ellenségről, amelyre éberrel figyelni, vigyázni és imádkozni kell! Páltól hallotta: *„életem sem drága nekem”* (ApCsel 20,24), hogy feladatát elvégezze, amelyet az Úrtól kapott.

Küldetés a mai helyzet, nem csak egyéni életünkben, hanem az egész szövetségünknek is. Küldetés meghallani, megérteni és feltétel nélkül engedelmeskedni Jézus Krisztus szavának. Ő nem csak nekem és neked, hanem a közösségnek is kijelölte az őrhelyét, ahová oda akarja állítani!

Az Ő kezéből vesszük és engedelmesek akarunk lenni a „felsőbb hatalmaságnak”, a járvány szabályainak, de lelki szemeink már fürkészve várják és készülünk az új kezdetre. Nem a régít akarjuk folytatni, hanem azt az újat, amit az Úr már előre elkészített. Az Úr kezéből vettük ezt a „bezárást”, ezt a „tilalmat a találkozásokra” de megtaláltuk a nyitott kaput a közösség gyakorlására. A „belső szoba” nagyobb hangsúlyt kapott ebben a szorításban, „aki titkon van” látta, hogyan állunk az őrhelyünkön a személyes életünkben, egymásért, és az Ige intésének engedelmeskedve: *„Intelek azért mindennek előtt, hogy tartassanak könyörgések, imádságok, esedezések, hálaadások minden emberekért, Királyokért és minden feljebbvalóért, hogy csendes és nyugodalmatlan életet éljünk, teljes istenfélelemmel és tisztességgel. Ez jó és kedves a mi üdvözítő Istenünk színe előtt, aki azt*

akarja, hogy minden ember üdvözljön, és eljusson az igazság megismerésére."

(1 Tim. 2,1-4)

3. odaállok a bástyára,

A bástyán töltött idő teljes figyelést és önmagunkról való lemondást kíván. Ez kemény önfegyelmet és odaszántságot, de egyben belső örömet ad. Boldogságot, tartalmas időt, amely már a földön az örökkévalóságban való létet jelenti. Mert a láthatók rövid életűek, a láthatatlanok örökkévalók, igaz, hogy szenvedésekkel fűszerezve. (2Kor 4,17-18) A hit szemei mindig kiváltságnak tartják a „bástyán” töltött időt, mert lehetőséget találnak a közösség gyakorlására a Vár Urával és gyönyörködni az Ő szépségében. A „bástyán” közelebb tudják magukat a mennyi világhoz, mint a földiekhez. Miközben szemeikkel az ellenség tevékenységét szemlélik, lelki szemük gyönyörködik a golgotai kereszten győzelmet nyert Jézus Krisztusban. Tudják, hogyha ők „állnak”, akkor biztonságban vannak a rájuk bízottak. Azért álltak oda, mert odaszánták életüket szeretetből annak, aki előbb szerette őket és életét adta értük és sokakért váltságul.

4. ...figyelek, várva,...

Az „őrhelyre állás”, a feszült „figyelés” és „várás” az igaz próféta Isten iránti alázatos magatartásának kifejezései. Jeremiás beszámol ennek az Isten szerinti alázatos próféta életformának a szabadságáról. Ezt mondja az Örökkévaló: Öröket is állítottam föléjük, hogy figyeljenek a kürt szavára. De ők ezt mondták: Nem figyelünk! (Jer. 6,17) Az öröknek szabadságuk van azt mondani: Nem figyelünk! Pedig tudják, hogy az Isten kijelentése nem adatik az ember cselekvő részvétele nélkül: csak a bizalommal várónak, a zajokból kilépőnek, aki a „bástyára áll”! A

figyelés és várás kifejezése arra enged következtetni, hogy nemcsak az ellenséget kell szemmel tartani, hanem a „mit szól hozzám” az Isteni kijelentésre is, amely – látomásként és hallomásként – érkezik. Tehát lélekben nyeri az üzenetet, ami a jövőre vonatkozik és sokakhoz szól. Figyelni, hallani, megérteni és azt közvetíteni azoknak, akiknek szól, mindig nehéz, mert az Isten időszámítása más, mint az emberé.

5. mit szól hozzám...

Ma olyan hangzavar van bennünk és körülöttünk, hogy fontos betartani a Jézus személyes életéből megtanulható szabályokat. Minden reggel ráhangolta magát az Atya hullámhosszára és minden emberi, még az édesanyai kérésnek is ellenállt, amikor a menyegzőn elfogyott a bor. Az „Akit te szeretsz beteg” sürgető híradás sem mozdította ki az Atyának való feltétel nélküli engedelmességből, bár tudta, megindultsága könnyekre fakasztja, amikor látja a halál mély sebet okozó kínjait. Tanuljuk meg Tőle a kapott lehetőség kincseinek, a hit szemének, a belső fülünknek és az Ige kardjának szabályszerű használatát. Naponta döntsünk Jézus mellett, hogy mindenben és mindenkor az Ő Szentlelke vezetésének akarjunk engedelmeskedni, ha szenvedéssel jár is együtt az engedelmesség tanulása, ahogy Jézusnak! (Zsid. 5,8) A nehéz időkben nemcsak vigasztaló örömhír a hallott üzenet, hanem bűnbánatra és megtérésre szólító ítéletes kijelentés is.

A megtérésre felszólító és intó üzenet mindig halálos veszéllyel is együtt jár, mint Dávidnál a vétkei miatt látogatóban érkező próféta Nátán esetében. Sámuel életét féltve Saultól, mondja el az Úrnak, amikor küldetést kapott, hogy Isai házából felkenjen egy fiút királynak,

Dávidot. Jeremiás súlyos sérüléseket szenved, amikor fájármot vett magára, hogy a kijelentést tovább adja.

Krisztus második visszajövele előtti idők jeleitől fénylik a sötét világ. Ezért

fontos az Őrhelyünkön állni, megállni a bástyán, figyelni és várni, hogy mit szól hozzánk az Úr! Ámen.

Gyurkó József főtitkár

**Az élet olyan, mint egy könyv.
A balga felületesen lapoz benne,
a bölcs pedig gondosan olvasgatja, mert tudja,
hogy csak egyszer olvashatja el.**

A mozdíthatatlan kő

Bizonyára sokan ismerik azt az okfejtést, amellyel egyesek tagadják Isten létét: „Ha a Mindenható képes akkora követ teremteni, amit nem tud megmozdítani, akkor nem is mindenható. Viszont ha nem képes rá, akkor sem mindenható.”

Én is hallottam. Bár teljes szívemből tudtam, hogy ez nem bizonyíték, sem nem magyarázat semmire, mert akik ismerik Istent, azok megtapasztalták életükben a tetteit és szeretik Őt, mégis zavart, megállított ez a vérlázító érvelés ...mert nem tudtam volna mit felelni rá, ha nekem mondanák. Logikus gondolkodású technikus vagyok és ez az egyszerű felvetés logikailag kikezdzhetetlen volt számomra. Ez a kérdés hetekig a fejemben volt, néha töprengtem rajta, de semmi válaszom nem volt rá. Ez az eredménytelenség aztán arra sarkallt, hogy azt imádkoztam magamban: „Istenem, nem tudom erre a választ, de Te biztosan tudod. Kérlek adj megoldást!”

Néhány héttel később egy istentiszteleten kaptam választ. Nem is tudom, hogy volt-e köze ennek az igehirdetéshez, de hirtelen beugrott valami és akkor tudtam, hogy a válasz Tőle van.

„– Mégis mekkora lehet az a kő, amelyet ne tudnék megmozdítani? – szólt

egy belső hang - Talán akkora, mint egy hegy? De hát a hegyek is vándorolnak és megmozdulnak egy földrengéskor. Vagy mint egy bolygó? De a bolygók is keringenek a napjuk körül. Sőt a szupermasszív fekete lyukak, amelyek a galaxisok közepén vannak azok is mozognak a világűrben, néha ütköznek is. Akkor vajon mekkora lehet az a kő, amit nem tudok megmozdítani?

Szorítsd ökolbe a kezed és nézd meg! Körülbelül ekkora a te szíved. Ez az a kő, amit oly sokszor próbáltam megérinteni, de nem tudtam megmozdítani.

A világon mindent fel tudok forrósítani, egy csillag robbanásakor bolygók képesek elpárologni, de a te szívedet nem tudtam felolvasztani."

Örültem a válasznak, mert már vissza tudnék vágni azoknak, akik a Teremtőt ezzel a logika bukfenccel akarják megcáfolni. De azóta sem volt alkalmam elmondani senkinek, mert a válasz nekem szólt.

„Egy szívet adok neked és új lelket öntök beléjük; elveszem testükből a kőszívet, és hús-szívet adok neked” (Ezékiel 11,19)

Nagy Zsolt Zoltán

„Aki bölcs, az eszébe veszi ezeket, és meggondolják az Úrnak kegyelmességét.” (Zsoltárok 107,43)

A 107. zsoltár Izráel népének történetét idézi. Izráel milyen sokszor hűtlen lett az Úrhoz. De az Úrhoz kiáltottak, és az Úr megszabadította őket. Hatalmát megmutatta, erejét megbizonyította. Isten felhasznált helyzeteket arra, hogy az ő népét közel vonja magához, és aztán továbbvitte őket az úton, és újat kezdett az életükben. Egy olyan történelmi időszakban született ez a zsoltár, amikor a nép hosszú távollét, rabság után visszatérhetett ősei földjére. A zsoltár újból és újból visszatér erre a pontra, és többször megismétli: "adjatok hálát az Úrnak, az ő kegyelméért" A régi idők tetteit emlegeti, de a mi életünk útjáról is szól a tanítás. Majd azt mondja az utolsó verse: "Aki bölcs, eszébe veszi", fontolóra veszi, átgondolja ezeket. Az egész utat, egészen az elejétől, és nemcsak az út egy-egy pontját, az út egy-egy részletét

„Aki bölcs” mondja az Ige. Mert lehetek ostoba is. Amikor kiragadok egy részletet, ahol engem igazságtalanság ért, és leragadok egy dolog mellett, akkor elhomályosul előttem, hogy az egész úton Isten irgalmassága hordozott. De ugyanúgy ostoba vagyok akkor is, amikor úgy nézek vissza, hogy azt mondom: milyen szerencsénk volt, milyen jól jöttök össze a dolgok! A zsoltáros pedig azt mondja: ha bölcs vagy, eszedbe veszed, végiggondolod, fontolóra veszed az egész utat, és utána lásd meg benne Isten kegyelmét és irgalmasságát, amely minden reggel megújul fölötted. Ha ezt teszem, akkor úgy tekinthetek vissza az eltelt útra, hogy az egész úton Isten irgalmassága hordozott, az irgalommal találkoztam. És ha ebben elbizonytalanodnánk, vegyük újra számba a történéseket, amelyekben megláttuk

Isten kezének munkáját az életünkben. Mert az Ige azt mondja: „Aki bölcs, végiggondolja ezeket”. Kérjünk bölcs szívet Istentől, olyan szívet, amelyik Isten irgalmasságára néz.

Figyeljük meg: a zsoltár nem azzal kezdődik, hogy az ember milyen hűtlen, és aztán az Isten valahogy megkönyörült rajta, hanem így: *„Magasztaljátok az Urat, mert jó, mert örökkévaló az ő kegyelme.”* Az Isten kegyelmét állítja előre, az Isten kegyelme az elsődleges. Az mindennek a kiindulópontja. Az egyetlen helyes kiindulópontja az életünknek, amikor átlépjük az újév küszöbét, az Isten kegyelmessége, és irgalmassága. Ez az, amire nézhetek, és ezzel számolhatok. Hálaadással élni, minden nap látni az ő irgalmasságát, minden nap hálát adni az ő kegyelméért. Milyen boldog ember az, aki megtanulta így élni csendben az ő egyszerű hétköznapi életét. Annak megtelik a szíve reménységgel a holnap felől és átéli, hogy az Isten kegyelme örökkévaló. *„Mert aki bölcs, eszébe veszi ezeket.”*

Mire tanít minket ez a zsoltár? Arra, hogy lássátok meg más szemmel, egy másik nézőpont szerint nézni az életeket! Kezdjétek el más szemmel látni a dolgokat! Kezdjétek el másként szemlélni azt, ami körülvesz benneteket, és lássátok meg a problémákon, az élet terhein túl az örökkévaló Istent, akinek kegyelme és hűséges szeretete soha nem fogy el. Mert újra és újra ez a tennivalónk, amit az Ige mond: Adjatok hálát az Úrnak kegyelméért! A megújuló irgalomért adj hálát és köszönetet. „Mert aki bölcs, végiggondolja ezeket, és meggondolják az Úrnak kegyelmességét.”

Kormos Jánosné Erzsike

A koronavírus megjelenése, ijesztő gyorsaságú és világméretű elterjedése sok emberben olyan kérdéseket vet fel, amelyek felett eddig talán elsiklott. A legtöbb emberben elbizonytalanodást és félelmet, de a túlzott emberi magabiztosság megkérdőjelezését is kiváltotta. Kérdéssé vált annak a meggyőződésnek a valósága, hogy legyőztük a természetet, urai vagyunk a helyzetnek, mindenre van erőnk és képességünk, nincs szükségünk a szerető, megtartó Istenre. Sokakban így vagy úgy felmerül az a kérdés, amit John C. Lennox a Harmat kiadónál megjelent könyvének címéül választott: **HOL VAN ISTEN A KORONAVÍRUS IDEJÉN?**

Az alábbi írásomban ebből a könyvből vett gondolatokat is szeretnék kölcsönözni. Jó szívvel ajánlom, hogy olvassák el az Oxfordi Egyetem nyugalmazott matematika professzorának könyvét, aki alapszakmája mellett tudomány-filozófiával is foglalkozik.

Mi is az a koronavírus?

A könyvben idézett egyik szerző szerint százmillió féle vírus létezik. Ezek többsége elengedhetetlen a földi élet fennmaradásához. A károsok száma csupán 21, amelyek megnehezítik vagy kiolthatják az ember életét. Egy idézett másik szerző szerint a vírusok csupán 1%-a okoz megbetegedést. A Covid-19 a koronavírusok nagy családjának tagja (nevüket a koronaszerű alakjukról kapták), amelyek a közönséges náthát, az influenzát és a tüdőgyulladást is okozzák.

Hol van Isten a koronavírus idején?

A szerető Isten teremtette a földi életet nehezítő, vagy kioltó dolgokat is? Hogy kaphatunk jó választ ezekre a nagyon súlyos kérdésekre? Ő tartja még kézben a földi dolgokat, vagy átengedte a „terepet” másnak? Ilyen, és ehhez

hasonló kérdések mindig is foglalkoztatták az embereket, de talán most a láthatatlan és sok tekintetben kiismerhetetlen, elháríthatatlannak tűnő ellenségként fellépő Covid-19 vírussal való küzdelem időszakában még gyakrabban és élesebben vetődnek fel. A fentebb említett könyv a tudós keresztény ember eszköztárára támaszkodva ad néhány jó választ és megközelítési szempontot. Az alábbiakban én is megkísérlem, hogy a magam sokkal szerényebb tudásával megfogalmazzak néhány gondolatot a könyvben leírtak néhány részletének kölcsönvételével.

A válasz keresésének módja

A fenti kérdésekre való válasz keresését alapvetően meghatározza az ember hitbéli meggyőződése. A meggyőződéses ateista (van, aki ilyennek mondja magát) Istent kizárhatja a történetből, az események mögött csak az érzelem- és etikamentes, könyörtelen és determinált törvényeket kell keresnie. Ettől persze az illető lehet humánus, jó ember, de minden elvárásának perspektívája a földi létre irányul, így eleve nem találhat helyes válaszokat. A különböző nem zsidó-keresztény vallási rendszerekben hívó ember a földi eseményekben a jókedvű vagy haragvó istenségek tetteit látja, amelyek elkövetett bűneink megbosszulását, vagy nemes tetteink megjutalmazását jelentik, esetleg előző életünk során elkövetett bűneink következményeként érnek bennünket. (Ez csak nagyvonalú megállapítás, nem az ilyen vallási rendszerek tételes ismertetését jelenti). A keresztény, a Szentháromság egy Istenben hívő és bízó embernek van legjobb esélye a helyes válaszok megtalálására. E téren eszköze elsősorban nem a tudás és az emberi értelem, hanem a

hit, az Isten iránti bizalom. Ezt Canterbury-i (szent) Anzelm püspök (1033-1109) így fogalmazta meg: hiszek, hogy megértsem. Forrásként a Biblia, a közösség látása és az igazolt egyházi hagyomány áll rendelkezésre. Nélkülözhetetlen segítséget a Szentlélek megvilágító ereje jelent. Mindezek mellett azonban igaz Pál apostol megállapítása, hogy e földi életben csak „tükör által homályosan látunk” (I. Kor. 13,12). A továbbiakban csak néhány kiragadott problémával tudok foglalkozni a magam szintjén támaszkodva az idézett könyvben leírtakra.

- Az Isten által jónak teremtett világ viszonyai az embernek Istennel való szembefordulása következtében változtak meg az emberre nézve hátrányos módon. (lásd: I. Móz 3,17-18)

- A földi életben a minket érő csapások nem Isten bünt megtorló reakcióiként értelmezendők. Istenünk szerető Isten, aki saját fiát áldozta fel e szeretet megnyilvánulásaként. Tehát az emberrel szemben nála nem a bosszúállás a motiváló tényező. Néha persze következményei vannak tetteinknek, amiket az Úr büntetéseként kell elviselnünk, de ezekben sem ellenségként viselkedik velünk szemben, és nem hagy magunkra Isten.

- A teremtett világban vannak jelenségek, amiknek célját nem mindig értjük meg. Ilyen például a már említett vírusok szerepe. Szükségesek is az élethez, de halálos veszélyt is hordoznak. Érdekes felfedezés, hogy a föld tektonikus lemezei mozgásának hatása is kettős következményekkel jár. Egyrészt óriási károkat és adott esetben tragédiákat okoznak a földrengések, másrészt nélkülözhetetlen szerepet töltenek be a légkör egyenletes széndioxid-eloszlásában, és az emberi

élet fennmaradásához szükséges mágneses mező fennmaradásában. Ezeket a tényeket adottságként kell elfogadnunk. Bár Földünkön megjelennek az emberi tevékenység romboló hatásai is, pl. a légkörünket rombolja a túlzott széndioxid és egyéb gázok kibocsátása, az esőerdő kipusztítása, stb.

Az ártalmas vírusok és gombák gyors terjedését hatékonyan elősegíti az egész földet behálózó aktív közlekedési hálózat is.

- Az emberi élet minden területén jelen van a fájdalom. Ezt senki sem szereti, de három fontos pozitívumát kell felismerünk:

- a) figyelmeztet a veszélyekre

(pl. a tűz égetési fájdalma)

- b) némi fájdalom a testi fejlődés velejárója (növekedés, edzés)

- c) a lélek mélyebb szintjén hozzájárul a jellemfejlődéshez.

C.S. Lewis szerint: Isten suttog hozzánk örömeinkben, szól hozzánk lelkiismeretünkben, de kiált reánk a fájdalomban, ezen a hangszórón keresztül rázza fel a süket világot.

Mi célból?

Érdemes megnézni, hogy az elmúlt korok keresztényei hogyan reagáltak a már korábban is fellépett, és embermilliók, sőt tízmilliók halálát okozó járványokra. Magatartásukkal azt igazolták, hogy nem a „miértre” keresték a választ, hanem a „mi célból”-ra kívántak helyesen reagálni. Az első nagy (írásban is rögzített) járvány a korai kereszténység idején, a második században volt, és a Római Birodalom népességének negyedével végzett. Ez a járvány a kereszténység gyorsabb terjedéséhez vezetett. A keresztények a pogány betegeket is ápolták, és így reményt és hitet közvetítettek az elkeseredett embe-

reknek. A harmadik században tomboló járvány idején a karthagói püspök, Ciprian szolgálata nyomán a kereszténység robbanásszerű növekedésnek indult. A korai középkorban taroló járványok idején a keresztény kolostorok betegápolási helyeiből alakultak ki a későbbi kórházak. A reformáció idején 1527-ben a bubópestis járvány során Luther Márton nem hagyta el Wittenberget, ott maradt, hogy a betegek ápolásáról gondoskodjon. Ez lánya, Elisabeth életébe került, de Luther tollából született egy olyan hatásos röpirat, amely a lelkészek helyállására szólított fel a járványok idején.

Összefoglaló gondolatok

- A világ olyan, amilyenek Isten teremtette, de amivé az ember bűnbeesés utáni magatartása módosította.
- Isten nem okozója a rossznak, de egyelőre még eltűri annak működését.
- Az Isten által az embernek adott szabadság lehetővé teszi a gonoszsgot, de arra az Úr nem ad engedélyt.
- Isten annyira szeret minket, hogy saját fiát áldozta fel azért, hogy minden ember örök élethez jusson.
- Sok minden azért történik, hogy az embereket az örökélet felé terelje, vagy arra motiválja, hogy embertársát is erre az útra segítse.
- Az ember iskolázottságának mértékétől függően érti meg a földi élet törvényszerűségeit (néha helytelenül is értelmezi azokat).
- Az örökélet eléréséhez szükséges ismeretek elsajátítására minden embernek lehetőséget ad észbeli képességeitől, iskolázottságától függetlenül. Mindenki képes arra, hogy elfogadja Jézus megváltó áldozatának tényét. Ez nem az ész dolga, hanem a jó hír elfogadása a Lélek indítatása által.

- Az ember élete mulandó, végének időpontja Isten kezében van. Ennek az adottságnak részei az emberiség történetében mindig is fennálló veszély-források.

- A mostani veszélyes világjárvány idején is az a dolgunk, hogy fogadjuk el Jézus megváltó halálát, és Istenbe vetett bizalommal végezzük a dolgunkat:

- o imádkozunk magunkért és másokért,
- o tartjuk be az orvosi egészségügyi előírásokat,
- o vegyük igénybe a gyógyítási lehetőségeket,
- o segítsünk ott, ahol arra indítást érzünk, a megfelelő óvatosság mellett,
- o adjuk tovább az Úr örömezetét és vigasztalását embertársainknak.

Befejezésül szeretném még megfogalmazni a korábban feltett kérdésekre adható válaszokat:

1. Isten a koronavírus idején is a helyén van, és mindazok számára elérhető, akik komolyan keresik őt. Szeret minket, és a nehéz helyzetekben is mellettünk van.
2. Isten teremtette mindenestül a világot, így a vírusokat és egyéb, az ember életét nehezítő dolgokat, így az ember szabad akaratát is. Módunk van ezzel visszaélni. Ezt Isten adott estben eltűri, de sohasem ért vele egyet. Rossz döntéseink miatt a következményekkel viszont számolnunk kell, így néha Isten büntetésével és a természet károsítás negatív hatásaival is.
3. Isten tartja kézben a dolgokat, de átmeneti időre eltűri a gonosz működését is a földön. A végső szót azonban mindig a jóságos Isten mondja ki. A végleges isteni rend akkor fog megvalósulni, ha az Úr Jézus visszajövele után felépíti az új világot.

Atyáink örökségéből!

(Az előző szám folytatása...)

Szikszai Béni testvérünk termékeny igamagyarázatai közül most aktuálisnak láttam, hogy a Jelenések Könyve magyarázatából adjunk közre ebben a számban. (Az internetről vettem le ezt az anyagot)

A világgal fertőzött gyülekezet Jel 2,18-29

A megtérésre az Úr mindig hagy időt. Felállíthatjuk ezt a tételt úgy is, hogy az időt mindig a megtérésre hagyja. Azért adta néked azt az időt, amit adott, hogy térj meg azokból a cselekedetekből, amiket cselekszel. „Adtam néki időt is, hogy megtérjen az ő paráználkodásából, és nem tért meg.” Az Úr paráználkodásnak nevezi, amikor valaki a világnak akar tetszeni. Az Úr Jézus Krisztus nevéért nem úgy fésülködne, nem úgy öltözködne, nem abba a társaságba járna, de hogy ne botránkoztassa a világot, ne legyen összeütközése belőle, a világ kedvéért megcselekszi. Az ige ezt paráznaságnak nevezi.

A világgal való keveredés következménye betegség, nyomorúság és a fiak halála. Egy sereg állandóan köhögő keresztyén van. Mindig náthások, mert huzatban vannak. Nyitva van életük ablaka a világ felé. E betegség eredménye nyomorúság. Szegények, üresek, nincsen semmijük, és végül a fiak halála. Ahol a gyülekezet parázna, ott éhen vesznek a fiak (Péld 5,10). Hol vannak a történelmi egyházaink leányai? Ne csodálkozzunk rajta, ha nincsenek sehol. Parázna méh nem hordoz gyermeket. Ilyen beteg és nyomorult az anyaszentegyház, és ilyen az egyéni életünk - ha a világgal megfertőződünk. Lépj ki a huzatból, zárd be az ablakot. Jeruzsálem felé nyisd ki az ablakodat, mint Dániel naponta háromszor. Noé bárkájának nem volt ablaka a pusztuló világ felé, pedig lehet, hogy Noé nagyon szerette

volna látni a világot, és belső részvétet érzett vele szemben, nyilván sírt is a bárka valamelyik sarkában, de ablaka csak felfelé volt. Noé csak felfelé nézhetett. Érez részvétet a világgal szemben, menj be a belső szobádba, sírj és zokogj az ítélet miatt, ami a világ felé jó, de a szobád ablakát Jeruzsálem felé és ne a világ felé nyisd ki.

A Sátán mélységeinek megismerésére felhívó tudomány ördögi és testi. Vannak, akik azt mondják, hogy mindent megpróbálnak. Vannak, akik arra hívnak, hogy olvasd el, nézd meg, tanulmányozd, gondolkozz felette, és ha nem jó, vedd el. Azzal az igeszerű kijelentéssel szemben, hogy visszatartani a fiatalságot - ha kell az erőszak hatalmával is a világi mulatozástól és szórakozástól -, ezzel az érvel jönnék: de akkor utálhatják meg igazán, ha megismerik. Hadd ismerjék meg, és akkor beleunnak. Ezzel szemben az Úr megdicséri és biztatja azokat, akik nem ismerték meg a Sátán mélységeit. Volt idő, amikor a szolgálat szempontjából kellett foglalkoznom bizonyos ördögi tudományokkal, kísértés volt szemtől szemben nézmem az ördögi tudományokat. Ilyenkor azzal tartott vissza az Úr, örülj, hogy nem ismered a Sátán mélységeit. Ne menj te csak oda. Bolond ember az, aki úgy akarja megpróbálni a tüzet, hogy forró-e, hogy megégetteti magát. Az okos ember elhiszi, hogy süt, és nem égeti meg a kezét. A Sátán mélységei ördögi és testi tudomány. Ördögi azért, mert az ördög akar becsapni,

és testi azért, mert vonja, viszi, édesgeti a saját kívánsága, és szövetségesül adja magát az ördögnek.

A világgal való fertőzöttség bánatának a terhe olyan nagy teher, amihez az Úr nem ad újabbat a thiatirabelieknek. „Néktek azt mondom és mind a többi thiatirabelieknek is, akiknél nincs e tudomány, és akik nem ismerik a Sátán mélységeit, amint ők nevezik, nem vetek reátok más terhet.”

A levél befejezésében az a határozott kijelentés van, hogy a világot nem a keresztyénségnek kell meghódítania. Van egy keresztyénnek nevezett álláspont, amely szerint a világot a keresztyénségnek az uralma alá kell hajtani. Ezzel szemben Jézus azoknak ígéri a győzelmet, akik éppen ellenkezőleg, megtartóztatják magukat e világgal szemben. Nem kétséges, hogy ez a kijelentés: „aki győz, és aki mindvégig megőrzi az én cselekedeteimet” éppen erre vonatkozik. Aki győzelmesen megáll Jézabel tanításával szemben. Éppen arra az elhatározásra és elszánásra, hogy mi pedig nem megyünk Jézabel szerint. Mi nem keveredünk e világgal. Elszakadunk ígéreteitől, gondolkodásmódjától, felfogásától.

Azzal a hamis tanítással szemben, hogy e világot a mi szeretetünkkel, engedékenységünkkel meghódítjuk, Jézus azt ígéri, hogy akik elszakadnak a világtól, azoknak hatalmat ad felette. Aki győz, annak hatalmat ad a pogányokon, és uralkodik rajtuk vasvesszővel. Isten őrizzen meg téged attól a tevékenységtől, hogy te úgy akard megnyerni a világot, mint valaki, aki előtt szóvá tettem, miért vett részt gyülekezeti lelkész létére egy magas nivójú egyházi faktorok által rendezett táncmulatságon, és miért engedte meg, hogy azok az emberek

szolgáljanak az ő gyülekezetében. Azt mondta: Nekem olyan aprókat kell lépnem, mint amilyeneket ők lépnek, nem hagyhatjuk el őket. Nekünk gyöngédeknek kell lennünk velük szemben. Ez az általánosan elfogadott álláspont. Még arra való hivatkozással is, hogy zsidónak zsidó és pogánynak pogány lettem. Csak azt felejtik el, hogy hitbéli vélekedéseire nem világi magatartására lett Pál apostol azzá, mert az ő magyarázatuk szerint a lopóval is el kell menni egy kicsit lopni, és a paráznát is el kell kísérni a parázna asszony háza kapujáig. El a világtól! Ha azt akarod, hogy uralkodj a világ fölött, akkor el tőle. Minél messzebbre mész, minél élesebb a távolság közted és közte, annál erősebb kézzel uralkodhatsz fölötte.

Csak a világtól elszakadt ember szívében ragyog közel a naptámadat reménysége. Akik szívében elszakadtak ettől a világtól, azok szívében feltámad a hajnalcsillag, ez pedig arról beszél, hogy jön a nap. Jön az Úr. Ímé, jön a Vőlegény, jöjjetek eléje. Ha azt akarod, hogy szívedben feltámadjon a naptámadat, felkeljen a hajnalcsillag reménysége, annak bizonyossága, hogy az Úr jön, virrad, tűnik az éjszaka, és minden lépéssel közelebb megyünk az Ő ígéretének reménységéhez, akkor szakadj el a világtól! Ha szívedben sötét éjszaka van, ha még csak az éjféli csillagok hunyorgatnak, akkor az annak a szomorú bizonyágtétele, hogy benne vagy e világban. „Ideje az álomból felserkennünk, mert most közelebb van hozzánk az idvesség, mint amikor hívókké lettünk.” Nem hallod-e a kakaskukorékolást? Pétert ráébresztette a kakaskukorékolás arra, hogy elaludt a tűz mellett és megtagadta Jézust. Hirdette a hajnalcsillag jötte, de bár hirdetné Isten Szentlelke a te szíved számára is, hogy

megtagadtad az Urat, odahúzódtál a világ tűzéhez melegedni, és megfertőzött a világ szelleme. Bár ráébrednél, hogy vásárra vitted megváltó Urad véren szerzett szerelmét. Vásárra vitted a te drága véren megvásárolt, egyébként hiábavaló életedet. És felkínáltad e világnak.

Megmutattad neki. Isten legyen irgalmas néked, hogy győzz, és feltámadjon szívedben a hajnalcsillag, és a felébredt példázatbeli szüzek örömkialtása törjön fel ajkadon: Ímhol jó a Vőlegény, jöjjetek elébe!

Folytatás a következő számban.

Szikszaï Béni – Abdiás könyvének magyarázta

Kevélység jó, gyalázat jó!

"Isten a kevélyeknek ellene áll, az alázatosoknak kegyelmet ad."

Ez a prófécia Ézsau maradékai, Edom ellen szól. Edomot kevélység vitte arra az utra, melynek vége romlás és nyomorúság volt. Abdiás ezt az utat „veri” Ézsau fejéhez.

Edom Izráel testvérnépe volt. Ézsau leszármazottjai. 800 méter magasságban lakott, hegyes, kősziláktól védett vidéken. Nem kellett félni az ellenségtől. Mikor az Izráel az ígélet földje felé tartott, elkerülte, nem bántotta, mint más népeket. Edom nem engedte őket át. Később Dávid ugyan leigázta, de 150 év után Edom felszabadult Izráel „igája” alól. A bosszú gondolatát azonban ott hordta a szívében. Mikor aztán Nabukodonozor Jeruzsálemet ostrom alá vette, Edom is csatlakozott hozzá, sőt Izráel menekültjeit is kiszolgáltatta neki. A részre állt és elfogta a menekülőket. 10,11,v.

Izráel szorult helyzetében nem testvéri indulat, hanem bosszú uralta szívét. A káröröm, hogy na, most aztán ti is megkapjátok. Nem azt volt a szívében, hogy amit én kaptam, megérdemeltem, tehát nem a bűntudat, hanem a kevély gőg. Most aztán majd én megmutatom, ki vagyok. Nagyra volt vele, hogy Jojákim király idejében megszabadult az izráeli vazallusságtól. Ekkor csak az a gondolat

vezette, hogy itt vagyok magas helyen, kőszilák között, ki vonhatna le engem a síkra. A kevély beképzelés uralta a szívét. Kevélysége csalta meg és vitte őt bosszúra. Nem támad szívében szánalom a megnyomorgatott testvérrel szemben. Nem emlékezett vissza az időre, amikor a hazatérő nép az ő visszautasítására nem bosszúval felelt, hanem csak szíve kevélysége csalogatta, hogy most itt az alkalom, mutassuk meg, hogy mi is vagyunk valakik.

Az emberi szív kevélységre hajló szív. Amikor úgy látja, hogy jól megy dolga vagy éppen a történések kezére játszanak, nagyon könnyen elbizakodik. Elfelejt, hogy volt idő, amikor csak a kegyelem tartotta meg. Csak a pillanatnyi lehetőséget tartja szem előtt. Prédára most! – kiált.

Sajnos számtalan esetben a keresztény ember tetteinek rugója is a hiúság, a valakivé lenni akarás. Nem tudja szív szerint követni az Urat, aki, mikor ember formában találtatott, megalázta magát a halálig, mégpedig a keresztfának haláláig. Nem tudja követni Urát, aki, amikor már tudta, hogy átmegy az Atyához, vizet töltött a lábmosó edénybe, körülkötötte magát törülközővel és elkezdte mosni a tanítványok lábait. Rabszolgamunka volt ez. Júdás lábait is megmosta. Tudta Ő

Júdásról, hogy tolvaj, azt is nyilván, hogy a papokkal sustorog ellene, mégis úgy tekintett reá. mint aki az üdvösség várományosa, akit ő a 12 közé választott.

Júdás ugyan roncsként feküdt az útszélén, az ördög megroncsolt, megtépett eszközéként. Gondoljunk azonban arra, hogy látunk valakit, akit a bűn tett útszéli ronccsá és ott találunk fertelmeiben az útszélén kínlódva, belerúgnánk? Aki ezt tenné, nyilván kevély, gőgös szív vinné erre, mint a farizeust, aki imájával belerúgott a vámszedőbe. Nem vagyok olyan, mint ez.

De hányszor viselkedünk mi is gőgösen! Talán a legdrágább kincsünk, a kiválasztásunk lehet a gőg forrása. Én, én! Ki vagyok választva. Ahelyett, hogy odamérenénk magunkat azokhoz, akik kínlódnak, mert nem ragyogott föl nekik a Krisztus, beképzeljük, hogy vagyunk valakik. Pedig Isten bármelyik pillanatban megtehetné, hogy visszalök oda, ahonnet kiemelt.

Egyszer a pápa elküldte az egyik bíborosát, hogy indítsa el a szentté avatási pert egy női kolostor vezetője ügyében. A bíboros lóháton szállt ki a kolostorba. Mikor sáros csizmájával megérkezett, az álló novíciának mondta, hogy hívja a főnökasszonyt. Az megjelent. A bíboros odatartotta sáros csizmáját és kérte tisztogassa meg. A főnökő azonban sértődötten így szólt: majd a novícia megtisztítja. A bíboros megfordult, elment és jelentette a pápának: nem szent, mert nem alázatos. Nem történhetne meg ez veled? Nem tartod magadat többnek, mint aki vagy? A kegyelem ugyanis részesévé tesz az üdvösségnek, de a kegyelem nélkül csak sárban fetrengő ördögfi volnál. Csak a kegyelem tart. A kegyelem által vagy, aki vagy. Ha alázatban jársz, az ő kegyel-

mének a dicsőségét magasztalod. Hajlamosak vagyunk a kevély elbizakodottságra. Hajlamosok vagyunk úgy szólni mint Edom: *„Ki vonhat le engem a síkra.”* 3.v. Szívünk elkevélyedik. Ruetszaleinen Pál, a „paraszt-próféta” mondta, hogy amikor a hívő ember elkevélyedik, Isten bűnbe ejti, hogy kevélységét megtörje és elbizakodottsága helyén kiviruljon a hálaadás a kegyelemért. Gondoljunk csak Dávidra. Sohasem született volna meg a csodálatos 51.zsoltár, ha Dávid nem bukik akkorát. De ez is kegyelem volt, Dávid szíve összetörtött és ő, aki így szólt régen, hogy *„sohasem rendülök meg”,* íme ott van a porban és így szól *„bűnben melengetett engem anyám”.* Megszűnt az elbizakodott kevélység, hogy kicsoda vonhatna le engem.

Hívó lélek, el ne engeddd, hogy amint Urad elengedne még, ma újra sárban fetrengnél és utóbbi állapotod gonoszabb lenne az előzőnél. Isten a kevélyeknek ellene áll. *„Ha olyan magasra szállnál is, mint a sas, és ha a csillagok közé raknád fészkedet, onnét is levennélek.”* 4.v.

A kegyelem csodálatos. Megfoghatatlan. Olykor a csillagok fölé emel. Úgy gondolja, és hordozza szívében a keresztyén ember: *„fönn a csillagok felett van”.* Az Úr olykor valósággal kiemeli a jelenvaló világból és a csillagok fölé helyezi székét. Isten gyermekének azonban nem szabad elfelejteni, hogy aki ezzel az ajándékkal visszaél, ahhoz így szól az Úr: a csillagok fölötti állapotodból is ledobhatlak a sárba. Sajnos vannak, akik úgy képzelik, hogy a keresztyén élet *„csupa napsugár”.* Vannak, akik így szólnak, eljuthat az ember olyan állapotba, amikor már *„ingyen sem vétkezik”.* Micsoda tévedés, micsoda emberi gőg! Micsoda utálatos kevélység!

Isten a kevélyeknek ellene áll és levonssza(leveti) őket.

A kevélység gazdagsága elvész. Ézsau úgy gondolta, kincseim gazdagsága biztonságban van. Az ÚR arról beszél, hogy úgy kifosztja, hogy semmije sem marad. Felkutatják majd rejtett kincseit. Igen, a kevélység előbb-utóbb rémisztően megszégyeníti, odáig, hogy még értelme is elvész. Kiveszti az Úr a bölcseket, elveszi az értelmet. 8.v. A nagy biztonság egyszer eltűnik. Odalesz minden bizakodás. Megütközik az úton, melyen nagy fennen járt.

Herceg Ferencnek van egy elbeszélése. „Vigyázz idegenekkel”. Egy nő protekciót kér valami ügyben. A protektor, akit nem ismert, behívatta magához. Ment a nő nagy biztonsággal, mint aki tudja, hogy sikere kész. A villamoson egy férfi véletlenül a lábára lépett.. Gőgösen kiosztotta a bocsánatot kérő férfit. Leszálltak, a nő bement az illetékes hivatalba és megdöbbenésére az a férfi fogadta, akinek protek-

cióját igénybe kívánta venni. Szótlatlanul kifutott az irodából.

A kevély kenyere törre lesz. 7.v. Mint az előbb említett asszony, abban fogatik meg, amibe reményét vetette. De hányan lesznek kevélységük foglyaivá. Hány ember ül a „trónuson” és háta mögött mindenki csúfolja és megveti. Tartja még a katedra, és már régen szemét emberek. Csak az idejüknek kell elérkezni, amikor majd semmivé lesznek. Kevélység jó, gyalázat jó. Milyen rémületesen igaz lesz majd az akkor, amikor az ember megjelenik az Isten ítélőszéke előtt. Valakit rabbá tesz a hatalom, melyet talán tisztességtelenül szerzett magának. Úgy gondolja, hogy valakiként hall meg, lesz fényes temetése, ott pedig, ahol a jogot mérik, majd így jelentik be az angyalok: gyalázat jó.

Folytatás a következő számban.

KÖSZÖNÖM A HANGOT

Megköszöntem már a hangot neked?
Az eddig hallott végtelen sokat?
Kedves, meleg, ismerős hangokat,
szigorúakat és szelídeket?

Az édesanyám minden jószavát?
Dalosmadárét és harangokét?
Szellősuttogást és tücsökzenét,
ha az éjszaka csendjén suhan át?

S a Te hangodat, hogy beszélsz velem,
és megérthetem és meghallhatom?!
Minden szavad élet és kegyelem.

Akár sújt, ítél, akár simogat.
Általuk vezetsz boldog utakon.
Köszönöm a hangot. A Hangodat!

Füle Lajos

„Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.”

(Lukács 19,10)

Egy globális erkölcsi „felmelegedés” korát éljük, amelyben egyre inkább megszokottnak, normálisnak tűnik a homoszexuális kapcsolat. Pl. hazánkban 40 évvel ezelőtt még bűncselekménynek számított, ha azonos neműek élettársi kapcsolatban éltek, ma már törvényileg teljesen elfogadott.

Nem kétséges, hogy Jézus Krisztus szeret minden bűnös embert, ez alól a homoszexuális beállítottságúak sem kivételek, őket is keresi, hogy átélhessék szabadítását – ha egyáltalán elveszettek hiszik magukat. Azért írom ezt a cikket, mert aggódom a homoszexuálisokért. Egyre erősödik ugyanis a hangja a keresztyénségen belül is azoknak, akik azt állítják, hogy ha egyszer valaki már ilyen, akkor az is marad, és a legjobbat azzal tesszük, ha tiszteletben tartjuk a másá-gát, mert őt „Isten is ilyenek teremtette”.

Szerintük a homoszexualitásból nem kell megszabadulni, mert nem bűn, de nem is lehetséges, mert olyan mélyen gyökerezik az ember személyiségében. A nemiség alapvető fontosságú kérdés mindannyiunk életében, nem egyszerű erről beszélni, nagy tapintatra van szükség, ha helyes ítéletet akarunk alkotni ezen a területen. Isten a szexualitást áldásul adta, ezzel kapcsolatos törvényeit pedig útjelzőként, hogy a bűn tévelygéseiből visszataláljunk a természetes és boldogító utakra. Hiszem, hogy ezt a célt szolgálják a Biblia homoszexualitással kapcsolatos igéi is.

A saját nemükhöz vonzó emberek nem egyformák. Két véglet között sokfé-lék.

Egyik oldalon vannak azok, akik küszködnek homoszexuális hajlamaikkal, amik lehetnek pl. genetikai eredetűek, gyermekkori sérülésekre, családi okokra visszavezethetők. Talán titkolják is hajla-mukat, vagy ennek megélését. Lehetséges, hogy szívesen legyőznék, ha tudnák, hogyan lehetne megváltoztatni szexuális orientációjukat. A másik végletet azok alkotják, akik már elfogadták máságukat, és arra jutottak, hogy legjobb, ha büszkék rá, mivel úgysem tudnak megküzdeni vele. Ők természetes és jó dolognak állítják be megkötözöttségüket. Sőt kibontakozóban van egy „trendi” homoszexuális szubkul-túra, ami egyre többeknek vonzó, mert izgalmasnak, szabadnak tűnő világot kínál. Egyre többeket szippantanak be a „meleg” baráti körök, szórakozóhelyek, bulik, ezek terjedése már a társadalom egyfajta önfertőződése. A „büszke” homoszexuális közösség egyre professzionálisabb módon harcol a maga jogaiért, esetenként akár a többségi társadalom jogait és érdekeit is sértve. Addig sulykolják életformájuk normális voltát, míg a társadalomban teljes elfogadást nem nyernek.

Lelkigondozói beszélgetéseim voltak már mindkét véglethez tartozókkal. Töre-kedtem arra, hogy érezzék, nem ítélem el őket. Az első csoportba tartozókat a Biblia alapján bátorítottam, hogy van lehetősé-günk mindenféle bűnös hajlam legyő-zésére, és hogy nagyobb kegyelemre és segítségre találnak Jézusnál, a bűnösök barátjánál, mintsem gondolnák, csak bíz-zák rá az életüket! A második csoportba tartozókat igyekeztem figyelmeztetni, hogy *„Van út, amely az ember előtt*

helyesnek látszik, de a vége halálba vezet.” (Pld 14,12) Voltak, akiknek tudtam segíteni, voltak, akiknek sajnos (eddig még) nem. Az én tapasztalatom persze elég kevéske, de sokféle jó bizonyágtételt, szabadulási történetet talál az interneten, akit érdekel a téma, pl. az „Ilyenek voltak némelyek” c. riport dokumentum-filmeket. (http://www.sentfilm.hu/play/ilyenek_voltatok_nemelyek_1_resz)

Nagy változások tanúi lehetünk a homoszexualitás társadalmi és egyházi megítélése területén. Aki a Biblia alapján bűnnek tartja, az könnyen megkapja, hogy bigott, ultrakonzervatív meg fundamentalista. Egyre több felekezetben lépnek fel (sikerrel) azzal az igénnyel a lobbisták és barátai, hogy elfogadást nyerjen a homoszexuálisok házasságkötése és gyakorló homoszexuálisok egyházi felszentelése. Azt állítják, hogy ha az egyház ilyen módon nyitott és toleráns lenne, akkor nagyobb társadalmi elfogadottságban végezhetné a szolgálatát. Sok felekezetben egyre puhul az ellenállás ezen a téren. Ezzel látszólag soha korábban nem tapasztalt megértést és elfogadást mutatnak e réteg felé, valójában azonban megfosztják őket a szabadulás lehetőségétől. Fölmerül a kérdés: Szeretet-e az, ha azt kommunikáljuk a homoszexuálisok felé: „nem kell és nem is lehet megszabadulni ebből, ez olyan adottságok, amit mi természetesnek tartunk és elfogadunk”?

Akárhogyan is alakuljanak az éppen mértékadó vélemények, bizalommal ráhatározhatunk Isten örökkévaló Igéjére. A Biblia a homoszexualitást természetellenesnek tartja, veszélyes, halálba vezető útként írja le. Róm 1,22-32-ig ezt olvassuk. *„Akik bölcseneknek mondják magukat, bolondná lettek, és a halhatatlan Isten dicsőségét felcserélték halandó emberek,*

sőt madarak, négylábúak és csúszómászók képmásával. Ezért kiszolgáltatta őket Isten szívük vágyaiban a tisztátalanságnak, hogy meggyalázzák egymás testét. Az ilyenek Isten igazságát hazugsággal cserélték fel, és a teremtményt imádták és szolgálták a Teremtő helyett, aki áldott mindörökké. Ámen. Ezért kiszolgáltatta őket Isten gyalázatos szenvedélyeiknek: mert asszonyaik felcserélték a természetes érintkezést a természetellenessel, ugyanúgy a férfiak is elhagyták a női nemmel való természetes érintkezést, és egymás iránt ébredt vágy bennük: férfiak férfikkal fajtalanokodnak, de el is veszik tévelygésük méltó büntetését önmagukban. És mivel nem méltatták Istent arra, hogy megtartsák ismeretükben, Isten kiszolgáltatta őket megbízhatatlan gondolkodásuknak, hogy azt tegyék, ami nem illik... Ezek ismerik ugyan Isten igazságos rendjét, amely szerint halálra méltók, akik ilyeneket tesznek; mégis nemcsak teszik ezeket a dolgokat, hanem azokkal is egyetértenek, akik ilyeneket tesznek.”

Ha tehát Isten kikerül életünkben az Őt megillető helyről, akkor feltörnek és teret kapnak bennünk az alantas hajlamok. Isten nem diktátor, az embereknek lehetőségük van Őt és parancsolatait félretenni, és a maguk által jónak tartott utakat járni. De ebben az esetben nincs lehetőségük természetes életet élni, mert Isten és Igéje elutasításával egyidejűleg a hazugság és a mesterkélttség világát választották. *„Felcserélték a természetes érintkezést a természetellenessel...”* Bonhoeffer, a híres német teológus mondta: *„Isten parancsolatainak célja nem a megszegés elkerülése, nem az etikai konfliktusok és döntések gyötrődése, hanem ... a házasságban és a családban... megélt természetes élet.”* (Dietrich Bonhoeffer: *Jöjj velem!*)

Elmélkedések minden napra; Harmat-Luther K., Bp. 2020. (febr. 3.)

Amint a hazugság helyett Istent és az Ő Igéjét választjuk, feltárul a szabadulás útja. Jézus Krisztus az Igéről úgy beszél, mint igazságról: „Szenteld meg őket az igazsággal: a te igéd igazság.” (Jn 17,17) Ha ezt az igazságot megismerik a hívők, szabaddá lesznek: „megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket.” (Jn 8,32) Isten Igéje tehát nem elvenni akarja a szabadságunkat, hanem visszaadni. Azonban sokan szeretnének ellentétes dolgokat birtokolni: egyszerre Istent és a bűnt, az igazságot és a hazugságot. Ha őszinték vagyunk, belátjuk, hogy valamelyiket el kell engedni: „Vagy talán nem tudjátok, hogy igazságtalan emberek nem vehetnek részt Isten Királyságában?! Ne csapjátok be magatokat! Isten Királyságában nem vehetnek részt a szexuális bűnökben élők, vagy akik bálványokat imádnak, vagy házasságtörők, vagy prosti-

tuáltak, vagy homoszexuálisok, vagy tolvajok, vagy pénzimádók, vagy részegesek, vagy káromkodók, vagy csalók. Pedig néhányan ilyenek voltak közületek is. Isten azonban megtisztított, a maga számára elkülönített, és elfogadott benneteket az Úr Jézus Krisztus nevében és Isten Szentlelke által.” (1 Kor 6,9-11) (EFO Fordítású Biblia)

E két ige alapján is láthatjuk: kell is és lehetséges is megszabadulni a homoszexualitásból, mert Isten akarja ezt a szabadulást, és megadta erre a lehetőséget is a Jézus Krisztusba vetett hit és a Szentlélek ereje által. Imádkozzunk, hogy bátor és szeretetteljes képviselői legyünk Isten Igéjének, s hogy átadhassák az életüket Jézus Krisztusnak homoszexuális ismerőseink, és teljes szabadulást tapasztalhassanak!

Kurdi Zoltán
Pécsi Metodista lelkész

Bizonyságtétel

Amikor utoljára itt jártam, ebben a megáldott kis gyülekezetben 2015 pünkösdje volt. Frissen jöttem ki egy rehabilitációs intézetből, ahol közel egy év alatt talpra állítottak lelkileg és fizikailag, de főleg megszabadultam az alkohol rabságából. Azért nem írom, hogy „megszabadítottak” mert az, aki megszabadított, az Úr Jézus Krisztus maga volt.

A hely csupán egy eszköz, egy alkalom volt, hogy négyszemközt maradjak az Úrral, és őszintén és fájdalmasan szembenézzek önmagammal. 2014-ben jöttem el Budapestről nagyon rossz állapotban. Gyakorlatilag mindenemet elvesztettem,

ami egy ember számára az örömet és a biztonságot jelenti. Elvesztettem a családi öröklakásunkat, a munkámat, a félretett pénzünket, gyakorlatilag a teljes vagyónunkat és végül a családomat, a páromat, a gyermekeim megbecsülését és a velük való kapcsolatomat és mindezzel az önbecsülésemet is. Végül már csak az alkohol maradt, mint csalfa társ. Így kerültem Baranyába és a rehabra. Emberileg nézve teljesen kilátástalanul. Az összes „vagyonom” két sporttáska ruha, tisztálkodó szer stb. volt! A havi megélhetésre volt 22.800.- Ft segélyem. Sem helyi ismeretségem, sem pénzem, munkám, lakhatásom nem volt. És ott a rehab csendjében a kilátástalanság

és mardosó önvádak könnyei között lettem végre az életemet Jézus kezébe.

„Uram! ...én csak hibát hibára halmoztam és követtem a saját elképzeléseimet, vágyaimat, amiből kihagytalak téged. Most itt az eredménye, 58 évesen földönfutó lettem! Itt kizárólag Te tudsz segíteni. Kérlek ezért Uram, a Te dicsőségedre segíts meg engem, de ha akarsz, vedd el az életemet! Ámen!”

És az Úr megsegített. Elfogadta könny-áztatta imáimat és ott akkor a rehab rideg csöndjében elkezdődött egy csodálatos új élet, amiben megtapasztalhattam és tapasztalom azóta is nap mint nap, hogy milyen, amikor Jézus az életem hajójának a kapitánya. Csodát csodára halmoz az életemben. „Gazdag” vagyok és boldog,

szabad és aggodalmaktól mentes, mert tudom már, milyen az, amikor hitben járva az Úr Jézus Krisztus megy előttem!

Azóta Isten kegyelméből van egy csodálatos feleségem, a gyermekeimmel újra jó kapcsolatom, munkám és megélhetésem, egy gyönyörű kis családi fészünk. Gyermekeim rendszeresen látogatnak bennünket nagy örömmel és boldogsággal.

Boldogok vagyok és hálás, mert az Úr többszörösét adta nekem/nekünk, mint amit elvesztettem. A Mindenható Istennek, az én Mennyei Édes Atyámnak legyen mindenért hála!

Ámen

egy névtelen szabadult alkoholista

FÁRADT FEJEM

Fáradt fejem keresztfádhhoz hajtom,
sóvárgásom halkán elsóhajtom.

Bűneimre rácsordul a véred,
tikkadt lelkem új életre ébred.

Karjaimmal átfogom kereszted,
szívem a Te kebeleden reszket.

Fel-felröppen titkon tartott vágyam,
karjaiddal magadhoz vonsz lágyan.

Elfáradtam már a küzdelemben,
szívem kihúlt a nagy szerelemben,
mellyel vont a világ magához,
odavágyik vérző Krisztusához.

Szeretnék szeretni egészen,
napsugárban, milliónyi vészben,
elmerülni szerelmed árjában,
megpihenni irgalmad karjában.

Szikszai Béni.

2020. december 19-én hívta haza hűséges Megváltója a Fényeslitkén élő özv. **Filep Károlyné** testvérünket, aki közösségünk tagja volt. Búcsúztatásán az Ámósz 4,12 „Készülj Istened elé”, és a Fil 1,6. „*aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi a Krisztus Jézus napjára*”, a megtéréskor kapott igéje alapján hangzott Isten vigasztalása. Betegségét türelemmel hordozta. Istennek adunk hálát életéért, és kérjük szereteti életére az Ő vigasztalását.

2020. december 23-án vettünk búcsút a nyíregyházi temetőben id. **Koncz András** testvérunktől, aki 94 évesen hívott haza hűséges Megváltója. Istenünk vigasztalását az Ézsaiás 43,1 „*Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!*” alapján vettük. Olyan életet élt, amelyben példát adott arról, hogyan kell egymást Krisztusban elfogadni, és testvérként szeretni, attól függetlenül, hogy milyen felekezet vagy milyen közösség tagja. Azok közé tartozott, akik áron is megvették az alkalmakat. Életével sokak lelki épülésére szolgált. Istennek adunk hálát életéért, szolgálataitért.

Hajdu Zoltán misszói titkár

Szeretettel emlékezem kedves **Véghné Hájas Anna** testvérrre, aki már a mennyei hon lakója. Az Úr 2021. február 13-án hívta a mennyei honba. Pár évvel ezelőtt egy piliscsabai lelki alkalom után a Lelki Szolgálat házában kérdezett meg, hogy beszélgethetnénk-e? Természetesen, - válaszoltam, és az utána következő órákban elmondta élete történetét, lelki útját, nehézségeit, és persze örömeit is. Fényesen ragyogott fel Jézus Krisztus megváltói terve, ahogyan sok nehézség között, de a megváltás felé vezette őt.

Csodálatos volt látnom Annában azt a rendíthetetlen törekvést, amellyel kereste a lehetőségeket, hogy lelki élete egyre tisztábbá tudjon lenni, hogy fejlődhessen a Megváltó Jézus Krisztusba vetett hit útján. Akkor még egyikünk sem tudta, hogy milyen embert próbáló nehézségek vannak még előtte földi életében. Daganatos betegség, műtétek sora, veseleállás, és még sok minden, amely kapcsán sok orvossal találkozott az egészségügyi rendszerben, és sajnos elmondhatjuk a Biblia szavaival, "sok orvostól sokat szenvedett, mindenét ráköltötte, de semmi hasznát sem látta, hanem még rosszabbul lett; " (Mk 5,26) Isten megváltott gyermekeként nemcsak a maga jobbléte volt fontos, hanem minden orvossal való találkozást az evangélium hirdetésének eszközeként látott. Osztotta az evangéliumi iratokat, tudva betegségének súlyosságát, és így hiteles volt a biznyságtétele. Előszeretettel adta tovább Joó Sándor egyik prédikációját a testi halál utáni létről és Wilhelm Busch: Jézus a mi sorsunk című könyvét is. Persze a sok várakozást is a különböző egészségügyi intézményekben arra használta fel, hogy betegtársainak beszéljen Jézusról, aki őt is megváltotta. Amikor csak tehetett, eljárt a lelki alkalmakra a Bethánia CE közösségbe. Missziói lelkületét az is mutatja, hogy testi halála előtt kevesebb, mint 2 hónappal egy Karácsony Szenteste adásba kerülő több, mint egy órás lelki műsor felvételét is vállalta. Élete ezen keresztül is jobban megismerhető, ajánlom szeretettel olvasóinknak. Özvegységében 2 gyermekét becsülettel felnevelte, és unokái is tőle hallottak Jézusról. Élete utolsó hetét hospice szolgálatot ellátó intézményben töltötte, onnan ment fel hitünk szerint a mennybe, ahol most már nem éri több

szenvedés, és együtt lehet színről színre azzal a Jézussal, akivel már itt a földön is együtt járt. Szeretteinek az Úr békéjét, vigasztalását kérjük, testvéreinktől pedig Anna hozzátartozóiért kérjük az imádságot! Aki pedig szeretné mélyebben megismerni Anna testvérünket, az az interneten a Youtube oldal keresőablakába írja be

Véghné Hájas Anna nevét, és megtalálja a vele készült televíziós felvételt. Tartsuk meg jó emlékezetünkben Anna testvérünket, aki az Evangéliumot Minden Otthonba missziós szervezetben is sokat szolgált. Áldás, békesség!

Takács Ferenc

Ott függ a néma bárány

Ott függ a néma bárány:
 A vére földre hull,
 Míg dúl körül az ármány,
 S a tömeg zúg vadul.
 Szent arcát ütleg éri,
 és hull reá a vád,
 S ő szelíd hangon kéri
 Az ég bocsánatát.
 Úgy fáj a szívem,
 nézve e koronás királyt,
 Mert rút tövis az éke,
 S testét kín járja át.
 Én térdre hullva kérdem:
 Ó mért szenvedsz, miért?
 Ő választ ad szelíden:
 Tengernyi bűnödért.
 Most hogy rebegjek hálát
 A megnyílt öt sebért,
 Hogy adta bűnöm árát
 Elrontott éltémért?
 Ím magamról lemondok,
 Övé egész valóm.
 Így leszek véle boldog,
 Hisz ő az üdvadóm.

Gerzsenyi Sándor

Imádság Bűnbánatért

Uram, add, hogy fájva fájjon
 Mikor Testvéremet bántom,
 Kit Te adtál segítségül,
 Hogy oldódjak kintól, büntül.

Ki Tehozzád vezet engem,
 Hogy életem el ne vesszen,
 Hanem Nálad, Élő forrás,
 Nyerjen békét, szabadulást.

Úr Jézus, Te látod szívem,
 Tenálad kész a kegyelem.
 A Testvérem, Téged követ,
 Vele együtt megyek Veled.

1983.okt 31.
 Csathó Péter / A
 hóvirág/

JÉZUS VÉRE

Ahhoz, hogy belépünk Isten dicsőségébe,
elengedhetetlen megértenünk ezt a témát!

"Pedig betegséginket ő viselte, és fájdalmainkat hordozta, és mi azt hittük, hogy ostoroztatik, verettetik és kínoztatik Istentől! (5) És ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyultunk meg. (12) Azért részt osztok néki a nagyokkal, és zsákmányt a hatalmasokkal oszt, mivelhogy életét halálra adta, és a bűnösök közé számláltatott; pedig ő sokak bűnét hordozta, és a bűnösökért imádkozott!" (Ézs 53:4-5, 12)

1. JÉZUS A MI FIZIKAI SEBEINKÉRT IS MEGSEBESÍTETETT! (angolban: "wounded for our transgression")

A bűn görög kifejezés: "harmatano" céltévesztést jelent. Mint amikor kilőnek egy nyilat és az nem talál célba. A bűn elválaszt bennünket Istentől. 5. vers: Jézus a mi törvényszegésünkért, tehát bűneinkért rontatott meg, megsebesítették őt. Amikor valaki szerez valamilyen külső sebet, pl. megvágja magát, az első, amit látunk megjelenni, az a vér! Hiszen a vér feladata, hogy elfedje azt a sebet és védelmezze. Ha elhisszük, hogy Jézus vére minden sebet el tud fedezni, így azt is el kell hinnünk, hogy Ő minden vétkünket, minden törvényszegésünket is elfedezi vérével!

Jézus vére megbékít bennünket Istennel: Kol. 1:20 *"És hogy Ő általa békéltessen meg mindent Magával, békességet szerezvén az Ő keresztyének vére által; Ő általa mindent, a mi csak van, akár a földön, akár a mennyekben."* Róma 5:9-10 *"Minekutána azért most megigazultunk az ő vére által, sokkal inkább megtartatunk a harag ellen Ő általa. (10) Mert ha, mikor ellenségei voltunk, megbékéltünk Istennel az ő Fiának halála által, sokkal inkább megtartatunk az ő élete által minekutána megbékéltünk vele."*

2. JÉZUS A MI ÖSSZETÖRETÉSÜNKÉRT ÖSSZETÖRETETT (angolban: "bruised for our iniquities")

Amikor valaki megüti magát és zúzódások keletkeznek a testén, melyek a "véraláfutásos" nyomok. Ez egy olyan seb, ami belül vérzik, a bőr alatt! Inikvitás: bűnös természet! Ez mélyebb, mint a vétkezés. Jelentése: folyamatosan, újra és újra történik a vétkezés. A szívnek egy teljes eltorzulását jelenti és azt, hogy meghajtjuk magunkat a rossz tevésére, a vétkezésre, melynek eredményeként a bűn rabszolgáivá válunk: 2Pét.2:19 *"...ők maguk a romlottság szolgálói; mert akit valaki legyőzött, az annak szolgájává lett."*

5Móz.5:9-10 *"... én, az Úr, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok, aki megbüntetem az atyák vétkét a fiakban, harmad és negyedíziglen, akik engem gyűlölnék; (10) De irgalmasságot cselekszem ezer íziglen azokkal, akik engem szeretnek, és az én parancsolataimat megtartják."*

Ez az "inikvitás" tehát vétkezés kifejezés, mely apáról-fiúra száll, ugyanaz a kifejezés, ami a **"GENERÁCIÓS ÁTOK"**.

Hogyan tudjuk azt visszafordítani az életünkben? Az átok nem máson keresztül, hanem a vérvonalon keresztül adható át! Az orvostudomány bizonyítja, hogy a

betegség örökölhető generációkon keresztül a vérvonal által. Ha ez fizikai értelemben lehetséges, ez szellemileg is az! Ez.18:2 Az atyák ettek egrest, és a fiak foga vásott bele. EF: Az apák ették meg a savanyú szőlőt, mégis a fiaik foga fájdukt meg tőle. Pl. Dávidnak azt mondta az Úr: vétkeid miatt nem fog eltávozni a kard a családodtól (átok!)

Az átok: küldetés a pokolból, ami egy ember vétken, bukásán keresztül jött be. Az átok bármi lehet, ami érvényteleníti Isten áldásait, vagyis ami megfosztja az életünket attól, hogy áldottak legyünk! Amíg átok van jelen valaki életében, ez azt okozza, hogy egyik nap fönt van, a másikon lent: jó módoszer... Ha valaki fogságban van, onnan ki kell szabadulnia!!! Ahhoz, hogy elinduljon egy generációs átok, egyetlen emberre van szükség! Akárcsak ennek megtörésére!!!

Luk. 11:24-26: Ha valaki megszabadult, bele kell helyezni Isten Szavát, az Ő Igéjét, ahhoz, hogy tiszta is maradjon és ne jusson újra fogságra! Az átok mindig valamilyen engedetlenség által jön be, azonban az ellentéte is igaz: AZ ÁLDÁS AZ ENGEDELMESSÉG ÁLTAL JÖN BE!

Apcsel 16:31: "Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és üdvözülsz mind te, mind a te házad népe!

Indíts el egy **GENERÁCIÓS ÁLDÁS SOROZATOT!!!** Jézus megváltott bennünket MINDEN átokból, amikor kiontottá véré!

1. Jézust megostorozták, 39 ostorcsapást mértek rá = Az Ő sebeiben gyógyultunk meg! (Ézs.53:5)

2. Odaszögezték a kezeit a kereszthez = Bármi, amihez a kezünk ér, az áldott (5Móz.28:12), Kezeinket betegeknek vetjük és azok meggyógyulnak! (Márk 16:18)

3. Odszögezték lábait a kereszthez = Mely szépek a békesség hirdetőinek lábai, akik jókat hirdetnek (Róma 10:15), Minden hely, melyet talpad érint azt neked adtam – angol szerint: afölött hatalmat adtam! (Józs. 1:3)

4. Oldalát átdöfték és vér és víz folyt ki abból = ahogy Éva Ádám „oldalából” származott (1Móz. 2:20-23), úgy mi is Jézus „oldalából” származunk! (Apcsel 20:28)

5. Szíve összetört = Azért jött, hogy meggyógyítsa a megtört szívűeket! (Luk.4:18)

Mivel mi eggyé váltunk Krisztussal, a BENNÜNK lévő Krisztus a dicsőség reménysége! (Kol.1:27)

Vér: Mózes idejében ahol vérrel kenték meg az ajtófélfát, oda nem jöhetett a halál szelleme (a pusztítás angyala). Amikor Ábel vére kifolyt: ez a vér kiáltott Istenhez – akárcsak a Jézus vére! Jézus vére az alapja mindennek!!!

*Internetről levéve összeállította
Gyurkó József főtítkár*

Megtérés

Boldogtalan szabadságból
léptem boldog rabságba.

2000. március 8.
Csathó Péter /A hóvirág/

Isten ereje bennünk.

„Mint ismeretlenek és mégis ismeretesek, mint halálra váltak és ímé élők, mint ostorozottak, de meg nem ölettek, mint bánkódók, de mindig örvendezők, mint szegények, de mégis sokakat meggazdagítók, mint akiknek semmijük sincs, de mégis minden az övék” (2Kor 6,9.)

Keresztyénnek lenni annyit jelent, mint olyan embernek lenni, akiben látszólag összeférhetetlen dolgok vannak meg egyidejűleg, de akiben ismételtlen Isten ereje diadalmaskodik. A keresztyén ember életéhez hozzátartozik egy titokzatos paradoxon (látszólag ellentmondás), és ez a paradoxon Istentől való. Hogyan nyilvánulhat meg az erő a maga tökéletességében egy gyenge emberben? Ez nem jelenti azt, hogy elvételük tőlünk a

gyengeség: de nem is csupán az isteni erő megnyilvánulása. Igaz, hogy az isteni erő megnyilvánulása, de az emberi gyengeség jelenlétében. Mert amit Isten elvégez bennünk, az nem tisztán negatív, de nem is tisztán pozitív, hanem a kettő együtt. Ő nem küszöböli ki a mi gyengeségünket, de nem is árasztja az Ő erejét bárhol csak úgy taláalomra reánk. Nem, Ő meghagyja bennünk a gyengeséget, és éppen oda árasztja az Ő erejét.

W.Nee.

Mennyiért?

Jézus egy nap a Sátánnal beszélgetett. A Sátán nagyképűen, fölényesen tért vissza az Édenkertjéből.

„Ja, Jézus, éppen rabul ejtettem a világmindenség embereit. Csapdát állítottam, jó volt a csali, amivel megfogtam őket, tudtam nem állnak ellen. Mindannyiukat elfogtam.”

Mi a szándékom velük? – kérdezte Jézus.

A Sátán így felelt: „Nagy örömmre lesznek. Megtanítom őket, hogy kell megőszülni, majd elválni, hogy kell gyűlölni és bántalmazni. Egy olyan életre tanítom őket, amely tele lesz pusztítással, csalással, reménytelenséggel, céltalansággal, fájdalommal. Megtanítom őket a bomba és fegyverek feltalálására. Nagyon élvezem a helyzetet.”

„És mi a terved velük, amikor mindezzel végeztél? – kérdi Jézus.

„Hát elpusztítom őket” – kiáltja büszkén a Sátán.

„Mennyit kérsz értük? – kérdi Jézus.

„Ó, biztos vagyok benne, hogy nem akarod ezeket az embereket megszerezni. Semmire sem jók. Mi értelme lenne ennek? Hiszen, ha a tied lesznek, akkor gyűlölni fognak. Szembe köpnek, megátkoznak, megölnék. Nem, nem akarhatod ezeket az embereket.”

„Mennyiért?” – hangzott fel újból a kérdés. A Sátán Jézusra nézett és nagyhangúan ezt mondta: „Minden könnyedért, és teljes véredért.” Jézus így válaszolt: „Jó, áll az alku”: Aztán kifizette a díjat.

Ismeretlen szerző. Internetről

"De még ha a halál ezer éjszakája borulna is a Golgotára,
és a pokol hazug hatalmai győzedelmeskednének közel s távol,
Krisztus akkor is győztesként törné át a halál kapuját.
Kivezeti onnan az életre azokat, akik nélküle a halál gyermekei lennének."

F.v. Bodelschwingh

Győzelmes kiáltás

Győzelmi kiáltás
száll az ég felett:
átzendül a földön:
"ELVÉGEZTETETT!"

Füle Lajos

Húsvét van

Feltámadott! Feltámadunk
Mi is Őérte s Ővele!
Húsvét van, drága vigaszunk,
Az örök élet ünnepe.

Füle Lajos

Impresszum:

Új Mustármag, megjelenik kéthavonként, ingyenes.

Kiadó: Bethánia CE Szövetség

Levelezési cím: 1094 Budapest, Angyal u. 30.

Email cím: info@ce-union.hu

Felelős kiadó: Gyurkó József

Szerkesztői bizottság: Nagy Zsolt Zoltán,

Hajdu Zoltán, Miklóssy Józsefné

Adományokat köszönettel elfogadunk

Számlaszámunk: 11708001-20525725